

4a. Salme

Guds søn, dit komme forestår

Orgelakkompagnement til fællessang

Guds søn, dit kom - me fo - re - står, og i hvert kir - ke - år der går, er
Vi ven - ter, ti - men ken - der vi, og mør - kets magt bort - ven - der vi og

Orgel

5 du på ny til ste - de, en le - ven - de for - kyn - del - se af
gri - ber ly - sets vå - ben; nu er den stund jo li - ge ved, hvor

9 sta - dig ny be - gyn - del - se i ti - dens - lan - ge kæ - de.
du i - gen vil sti - ge ned, og ver - dens port er å - ben.

En - gang, da på den tun - ge jord kun sva - ge lam - per brænd - te, da

17 dig og di - ne un - ge ord i ver - den in - gen kend - te, holdt gam - melt mør - ke

22 os i bånd og du som dø - ber os med ånd, var end - nu kun i ven - te.

1.
 Guds søn, dit komme forestår,
 og i hvert kirkeår der går,
 er du på ny til stede,
 en levende forkyndelse
 af stadig ny begyndelse
 i tidens lange kæde.
 Vi venter, timen kender vi,
 og mørkets magt bortvender vi
 og griber lysets våben;
 nu er den stund jo lige ved,
 hvor du igen vil stige ned,
 og verdens port er åben.
 Engang, da på den tunge jord
 kun svage lamper brændte,
 da dig og dine unge ord
 i verden ingen kendte,
 holdt gammelt mørke os i bånd
 og du, som døber os med ånd,
 var endnu kun i vente.

2.
 Mens himmelhvælvet skumrede,
 som malm i klippen slumrede
 de matte menneskesjæle;
 du varsledes af Døberen,
 han var som klokkestøberen,
 for han gav malmen mæle.
 Da sang de om forhåbningen,
 forjættelsen og åbningen
 mod det, der skulle komme.
 De aned kun, men frydeligt,
 det lys, der snart blev tydeligt,
 for nattens tid var omme.
 De mærked din bestemmelse
 tværs gennem al forhindring,
 og fortids frygt og græmmelse
 veg bort for ordets lindring.
 Hver adventstid er nådefuld,
 bekræftende og gådefuld
 som frøets overvintring.

3.
 Du kommer i en mørketid,
 vor trætte, indre tørketid,
 og lover blomstringsfylde.
 Du kommer i sagtomdighed
 og dog med al den frodighed,
 som sjælens glød må hylde.
 Den nye pagt, du bringer os,
 befri os og bevinger os
 til længsel mod det høje;
 nu kan enhver besinde sig,
 slå blikket op og finde vej
 med lysets mål for øje.
 Du kommer med dit ord til os,
 så godt det er at høre,
 det klinger, mørkespor til trods,
 i hvert et åbent øre.
 Træd ind med lys og herlighed,
 du konge, rig på kærlighed,
 ad verdens gamle døre!